

[Christmas Møller.]

5 200 Kr. med Tillæg henholdsvis for en indenbys og en udenbys boende Rigsdagsmand, i alt henholdsvis 4 300 og ca. 5 500 Kr.

Om dette vil jeg yderligere kun sige, at jeg ønsker ikke, at Hvervet som Rigsdagsmand skal gøres til et Hverv for Velhavere i dette Land. Naar en Lærer paa Landet skal stille Vikar, og en Bonde skal have en saa meget dygtigere Forkarl, ja maaske en ekstra Mand for at kunne passe sit Rigsdagsarbejde og ved Siden deraf som en Del af sit Rigsdagsarbejde gaa til en Del politiske Møder — hver Gruppe kan jo for sit Vedkommende mene, at det er rarest, om deres egne kommer til saa mange Møder som muligt —, kan enhver regne ud, hvad Fortjeneste der kan være i det. Man vil saaledes se, at den Tale, der føres, er urimelig, skadelig og nedbrydende, og det er efter min Opfattelse forargeligt, at de, der har meget nemt ved at sætte sig ind i disse Forhold, fører et saadant Sprog.

Ud fra denne Betragtning har vi stillet vort Forslag til Beslutning. Der er for Rigsdagen intet at skjule; Rigsdagen har intet andet at gøre end at give Offentligheden klar Besked, og saa indtrængende, som det er mig muligt, anbefaler jeg, at det høje Tingtillader, at dette Arbejde udføres.

Alsing Andersen: Paa mit Partis Vegne kan jeg give Tilslutning til det Forslag til Beslutning, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det ærede Medlem har jo gennemgaaet Forslagets Indhold, saa det skal jeg ikke fordybe mig i. Jeg skal blot sige med Hensyn til Rigsdagens Regnskab, at det er jo saaledes, at det offentliggøres hvert Aar. Det er maaske ikke alle bekendt, maaske navnlig ikke dem, der stadig kritiserer Rigsdagen og dens Husholdning i forskellige Blade, men ikke desto mindre er det saaledes. Vi for vort Vedkommende har selvfølgelig intet imod, at man foruden denne aarlige Opgørelse ogsaa lader foretage en mere kritisk Gennemgang under Statsrevisorernes Medvirkning, og vi har selvfølgelig heller ikke noget imod, at der fra Statsrevisionen gøres Indstilling til dette høje Ting om eventuelle Beparelser. Det vil jo saa vise sig, paa hvilke Omraader der er noget at spare, hvis der da er noget at spare. Jeg tror, man roligt kan forberede Offentligheden paa, at der i Virkeligheden ikke ødsles med Penge i Rigsdagens Administration, og at der derfor ikke vil være meget at indvende; men rent bortset herfra kan det kun være sundt, at man faar en Gennemgang af Regnskabet

og dets enkelte Poster, saaledes at det bliver eftersat med andre Øjne end dem, der plejer at se paa det, og derfor er vi villige til at gaa med dertil.

En af Posterne paa dette Regnskab er Vederlag til Rigsdagsmænd, saaledes som det ogsaa blev omtalt af den ærede Forslagsstiller her i Dag.

Jeg vil gerne for mit Vedkommende sige, at jeg er glad ved, at dette Spørgsmaal er rejst. Ellers vilde jeg selv have gjort det til Genstand for Omtale. Ikke mindst de fantastiske Historier, som cirkulerer Landet rundt om, hvad Rigsdagsmændene tjener paa Udvalgsarbejde, trænger til at blive omtalt her, saaledes at det gennem Pressen kan blive fastslaaet, at denne Snak er fuldkommen Fantasteri. Selv i Kredse her i Samfundet, som i alt Fald selv tror, at de hører til de dannede og oplyste frem for andre Dele af Befolkningen, tror man fuldkommen fast paa, at en Rigsdagsmand tjener 15 Kr., hver Gang han har været til et Udvalgsmøde paa et Kvarter eller en halv Time, og det er fuldkommen umuligt at faa de paagældende til at tro, at man taler Sandhed, naar man benægter noget saadant. Derfor er det kun rimeligt, at der ved en Lejlighed som denne bliver gjort opmærksom paa den urimelige Tale, der føres ude omkring i Landet, selvfølgelig først og fremmest fra deres Side, som ud fra deres Samfundsopfattelse og politiske Stilling er interesseret i at undergrave det parlamentariske System og Folkestyret her i Landet.

Med Hensyn til Rigsdagsmændenes Diæter ønsker jeg ogsaa ganske afgjort at understrege, at der ikke kan være Tale om, at Rigsdagsmændenes Vederlag for det Arbejde, de udfører, kan betegnes som værende for højt. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har allerede været inde paa den Side af Sagen, og jeg skal derfor ikke fordybe mig deri, men det er ganske givet, at hvis man ønsker at opretholde en Tilstand, hvorunder Arbejdere, Husmænd og andre, som har et Erhverv, samtidig med at de nogenlunde passer dette Erhverv, ogsaa skal kunne deltage i politisk Arbejde, og dette ikke skal være forbeholdt en snæver Kreds, som har Raad dertil, saa kan Vederlaget for Rigsdagsmænd ikke være mindre. For det store Antal af dem gælder det i øvrigt, at de har Husholdning to Steder, dels her i Hovedstaden mindst det halve Aar, og dels i Provinsen, hvor deres Familie bor, og hvor de har deres borgerlige Erhverv, og enhver, der ved, hvad det vil sige at skulle rejse frem og